

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kaj bo s celjsko slovensko gimnazijo?

Ko je poslanska zbornica odklonila proračunsko postavko za celjsko utrakvistično gimnazijo, je javno mnenje planilo po tistih malomarnih slovenskih poslancih, kateri so s svojo odsotnostjo prouzročili ta parlamentarni poraz in jim zanj nalagalo vso odgovornost. O dobri volji grofa Badeni, ohraniti Slovencev toli važni celjski zavod, ni nihče niti v sanjah dvomil. Kako tudi! Saj so vendar slovenski poslanci hodili za njim kakor ljubeča nevesta čez drn in strn, in opravljali, časih tudi na troške svojega ugleda in svoje veljave, celo posle parlamentarnih težakov, odstranjevali s politovalnim samozatajevanjem vsa polena, katere so razne opozicijske frakcije ministerskemu predsedniku metale pod noge!

Prvotna razburjenost se sicer še ni popolnoma podela, vendar prodira čedalje bolj mnenje, da vlada glede odklonitve celjske postavke ni tako nedolžna, kakor se je mislilo iz začetka, da se je bore malo menila za svojo nevesto, katero sicer zagotavlja, da se z njo poroči, kakor hitro se prekrsti na ime „jugoslovanski klub“. Toliko je gotovo: da je vlada resno hotela, bi bila brez težav rešila celjsko postavko. Grof Hohenwart je ministerskega predsednika pravočasno opozoril na pretečo nevarnost, a valic temu ni grof Badeni niti prsta ganil, da bi se bili poljski in drugi zanesljivi poslanci o pravem času zbrali na bojišči. O dobri volji grofa Badeni torej še govoriti ni. Sicer se pa dobra volja samo v nebesih upošteva, dočim na svetu, in še posebno v politiki nima nobene veljave, ker so tu odločilna le storjena dobra dejanja. Zato pa ne delamo ministerskemu predsedniku nikake krivice, če ga dolžimo, da je odklonitve celjske postavke na vsak način največ sam kriv.

Morda je njegova krivda še večja, morda je svojo nevesto zaradi hipnega dobička kar izdal, zanašaje se na nje zaljubljenost in dobrosrčnost. Razne okoliščnosti utrjujejo namreč domnevanje, da

je bila odklonitev celjske postavke grofu Badeni celo všeč, da mu je kaj dobro došla, če je že ni sam prouzročil. Na jedni strani je s tem Nemcem močno ustrezno, na drugi strani pa je odstranjen predmet vedni razburjenosti, povod ostrim kontraverzam in parlamentarnim bojem, povrh pa ustvarjen bič, s katerim bo vlada vsaj nekaj časa lahko strahovala slovenske poslance.

Že negotovost, katere vlada sedaj glede celjske utrakvistične gimnazije, podpira to mnenje. Nihče ne ve, kaj misli vlada storiti s tem zavodom, kateremu je izpodnesena ustavna podlaga. Zatrjevalo se je pač, da ga hoče vzdržati do konca šolskega leta, ali jasnega in obveznega ni vlada v tem oziru nič izustila, tako da ima sedaj popolnoma proste roke.

Prav zategadelj pa ni prezreti, kar poročajo nemški listi o najsvojem stadiju, v katero je prišlo to vprašanje. Javljajo namreč, da je bil štajerski deželni odbornik in poročevalec o šolskih rečeh dr. Schreiner na Dunaji in pri ministerstvu dosegel, da se celjsko vprašanje reši v nemškem zmislu. Tega poročila pač ni tolmačiti drugače, kakor da hoče vlada celjsko utrakvistično gimnazijo opustiti, ne da bi v nadomestilo na obstoječi veliki gimnaziji ustanovila slovenske paralele.

Sedaj se še ne da kontrolirati, v koliko je to poročilo resnično. Vlada molči, kakor da so vsi nje člani postali trapisti, a mogoče je vse. Kar je rekel Benjamin Disraeli o velikem Robertu Peelu, da je namreč zalotil whigse pri kopanju, jim odnesel njih obleko in jo nosil kot minister, to velja — si parva licet componere magnis — tudi o grofu Badeni. Tudi on je pobral garderobo utaplajočega se grofa Taaffeja in jo nosi sedaj kot ministerski predsednik. Kakor je Taaffe vse obljubil, kar je kdo zahteval, storil pa, kar je bilo mogoče malo, sicer pa skušal vsako stranko vjeti v kako past, tako postopa tudi grof Badeni. Slovenski svoji nevesti je obljubil že to in ono, da jo je odpeljal v lopo, a izpolnil še ni nobene obljube in zategadelj bi se prav nič ne čudili, ako bi se v kratkem iz-

kazalo, da je dr. Schreiner res dosegel naznanjeni uspeh.

Ako si domišlja grof Badeni, da se Slovenci odpovemo celjski gimnaziji oziroma eventualnim paralelkam samo na ljubav vladi, ako meni grof Badeni, da se bomo zadovoljili, če nam izposluje v odškodovanje za gimnazijo jedno mesto v štajerskem dežel. odboru, potem je pač slabo informiran ali pa jako kratkoviden državnik. Glede celjske gimnazije ni z nami kratko malo nič govoriti! Ta zavod ni celjskemu nemštvu kar nič na škodo, za Slovence na Štajerskem pa velevažna kulturna zadeva in neobhodna narodno-politična potreba, kateri se na noben način in za nobeno ceno ne odrečemo.

Razlogi, iz katerih zahtevamo ta zavod in tirjamo, da mora biti prav v Celji in nikjer drugod, so že tako in tolikrat premleti, da jih ni treba novič navajati. Ti razlogi so neovržni, priznale so jih že razne vlade in zategadelj je glede celjske gimnazije izključeno vsako pogajanje. Ako vlada ta zavod odpravi, ne da bi mesto njega ustanovila slovenske paralele na veliki gimnaziji, potem naj se kar v naprej odpove vsaki misli na podporo slovenskih poslancev v bodoči zbornici. Jugoslovanski klub, za čegar ustanovitev se vlada tako intenzivno zanima, bo potem opozicijski, ali pa ga sploh ne bo.

Rajni Grocholski je sicer nekoč izrekel krlate besede, da „zaradi jedne gimnazije se še ne prestopi v opozicijo“, ali če misli grof Badeni, da velja to tudi za Slovence, se zelo moti. Grocholski je navedene besede izrekel v imeni galiških Poljakov, v času, ko je bila za Poljake jedna gimnazija že tako malenkostna stvar, da jim zaradi nje res ni bilo treba začeti opozicije. Toda naš položaj je ves drugačen, pri nas je sploh ni malenkostne reči, celjsko vprašanje pa je celo tako važna stvar, da smo radi nje pripravljeni tudi na najodločnejši boj zoper grofa Badeni.

LISTEK.

Originalni ogledi.

(Konec.)

Moški svet pri Sv. Jederti se glede značaja ni posebno razlikoval od ženskega. Tudi moški so se radi Nežikine sreče jezili, češ, da je emancipirana, a to ni bil pravi vzrok njih jezi. Peklo jih je samo, da tista Nežika, katere nobeden iz njih ni hotel vzeti, ker ni imela nič dote, da postane tista Nežika soproga državnega uradnika in grajščaka, da postane dama, katere se niti menila ne bo za take moške, kakršni so pri Sv. Jederti igrali „zmagajoče leve“.

Nekega večera sedela je krog honoracijske mize v najboljši šentjedertski gostilni mala družba in seveda zopet razpravljala o Nežiki, o Bosni in zlasti o Sarajevu, pa tudi o Dalmaciji, koder leži grajščina še neznanega Nežikinega ženina.

Hkrati je vstopil v sobo visok mož. Na prvi pogled je bilo spoznati, da je commis voyager, toda pri Sv. Jederti niso bili niti vsi moški tako bistrogledi, da bi bili na prvi pogled razločili trgovskega potovalca od drugih ljudij, kaj še ženske. Došli tujec je duhtel po vseh vonjavah Arabije, bil pomadizovan, in oblečen tako gigrsko, da je obudil največjo senzacijo. Tujec je seveda prisedel k ho-

noracijski mizi in se predstavil v hrvatskem jeziku kot trgovski popotnik iz Zagreba, potem pa mučil družbo z bedastimi dovtipi in neslanim pripovedovanjem romantičnih doživljajev.

V družbi je bil tudi občinski tajnik Srebotnik, najporednejši človek v celi fari, in ta je v svoji črni duši, čim je spoznal, kake vrste poštenjak je prodajalec cikorijskega riža, skuhal grozen naklep. Razodel ga je najprej tovarišem in ker je tem neizmerno ugajal, lotil se je trgovskega potovalca ter ga z laskanjem in obljubovanjem, da mu pojde pri kupčiji na roko, res pregovoril, da je prevzel ulogo „ženina“ iz Sarajeva!

Srebotnik je na to stopil v bližnjo hišo, kjer je prodajal moko in kavo pošteni, a strašno nerodni mladenič Korle Cipela. Ta je bil zaljubljen v Nežiko, a nihče ni tega slutil in tudi Nežika ne, kajti zaljubljenec je bil bojazljive nature in se ni nikdar upal izpregovoriti besedice o skrivnosti svojega srca. Čakal je bil ugodnega trenutka, da bi bil izvedel, četudi ničesa sluteča Nežika zanj kaj čuti. Ko pa je izvedel, da je Nežika kompetirala za mesto soproge bosanskega državnega uradnika in grajščaka, izgubil je vse upanje in se klaverno udal v svojo usodo.

Srebotnik je tej pošteni duši zaupno povedal, da je prišel toli željno pričakovani Nežikin ženin, državni uradnik in grajščak iz Sarajeva. Korle je

hitro zaprl prodajalnico in kakor veter bžal na pošto. V kuhinji je dobil gospo poštarico in jej zašepnil na uho, da se mudi v veliki gostilni pričakovani ženin. S pošte se je seveda hitro raznesel glas o prihodu „ženina“ po vseh drugih hišah in moški in ženske so se hitro odpravili v gostilno, ali pa vsaj prišli pred hišo pri oknu pogledat, kake vrste človek je ta državni uradnik, grajščak in čestilec slovenskih deklet.

Gostilna je bila že do cela napolnjena, ko sta končno prisopihali tudi poštarica in Nežika, obe praznično oblečeni.

Na potu je Nežika vsa zbegana vprašala poštarico, kaj naj z ženinom govori in poštarica jej je dala dober svet. Rekla jej je: Delaj se, da niti ne slutiš, kdo da je. Zavijaj malo po hrvaški, saj hrvaški ni težko, pripoveduj mu, da ljubiš otroke in da so ti Dalmatinci in Bošnjaki najljubši ljudje.

Hrvaški commis voyager je v tem z neposnemno grandezzo igral prevzeto ulogo in zbranim gostom močno imponiral. Ob splošni pozornosti sta vstopila poštarica in Nežika. Srebotnik je koj naredil prostora pri mizi in predstavil trgovskega potnika kot pl. Cincarića, drž. uradnika in grajščaka iz Sarajeva.

Nežika je zarudela do las in točno ravna se po poštaricinih navodilih, zasukala konverzациjo koj na Bosno in na familijarne razmere dozdavnega ženina.

Državnozbornske volitve.

Nemška liberalna stranka na Kranjskem skliče, kakor poročajo razni nemški listi, začetkom meseca februarja strankarski shod v Ljubljano.

Kandidature na Goriškem. Iz Gorice se poroča, da misli duhovnik dr. Fajdutti iz Gorice kandidovati v furčlanskih kmetijskih občinah proti dosedanjemu njih zastopniku proštu Jordanu, kot tretji kandidat pa se imenuje župnik Zenotti iz Fiumicella. V mestni skupini kandiduje zopet dr. Marani, v velikem posestvu pa kandidujeta proti grofu Alfredu Coroniniju kot laška kandidata grof Henrik Attems in grof Alfred Dubsky.

Na Koroškem je ljudska stranka pridno pri delu. V mestnem okraju šentvidskem kandiduje dr. Arturja Lemischa namestu Elbla, v špitalskih kmetijskih občinah Wernicka proti pristašu katoliške ljudske stranke Peitlerju. V peti kuriji mislijo koroški konservativci postaviti za kandidata škofijskega kapelana Weissaa.

Katoliška ljudska stranka je tudi že izdala svoj volilni oklic. V njem obeta, da bode delovala po svoji najboljši volji in vesti ter v zavesti, da je tudi za svoje politično delovanje odgovorna Bogu, stvarniku vseh stvari. Ta stranka se bode vedno poganjala za pravo blaginjo svoje domovine, za svobodo svete katoliške cerkve in za pravo politično svobodo. Nikdar ne bode nehala naglašati pravice katoliških mater in očetov do šola — in to ne misli le ljudskih, temveč tudi srednje in visoke šole, — in se po vseh svojih močeh za to potegovala. Stranka pri tem ne bode poznala nobenih ozirov niti na vlado, niti na javno mnenje. Katoliška ljudska stranka hoče glasovati samo za tako pogodbo z Ogersko, ki bode pravična obema državnima polovicama, in ne bode dopustila, da še nadalje nosi naša država polovica stroške za razvoj Ogerske. Posebno katoliška stranka naglašava varčnost v državni upravi. Katoliška stranka bode skrbela za kmetijske in industrijske delavce in se ne bode bala nobene žrtve, ako ti povrnejo zaželeni družinski mir in ustavijo daljše prevratne težnje. Katoliška stranka pričakuje samo na temelju narodnega miru uspešni razvoj Avstrije in je zato za popolno in jednako pravičnost vseh narodov, kar pa njenih pristašev ne bode oviralo, čutiti se za zavedne zastopnike nemških planinskih dežel. Koncem izraža oklic upanje, da pojdejo volilci na volišče zbrani okrog zastave, katero so razvili škofje na katoliškem shodu v Solnogradu.

Na Moravskem so liberalci se močno naveličali političnega delovanja, ali so se pa ljudje njih naveličali. Chlumecky, Proskowetz, pl. Engel, Fax, Habermann, Wannick in Beer ne kandidujejo več. — Češka klerikalna stranka na Moravskem misli pri državnozbornskih volitvah samostojno postopati. Postavila bode svoje kandidate proti kandidatom

češke narodne stranke, kjer ima le kaj upanja do zmage. Dr. Meznič in Toušek ne kandidujeta več. Za peto kurijo v Brnu kandidujejo Čehi dr. Henrika Dvořaka, urednika „Moravske Orlice“.

Te dni je zboroval v Tešinu zaupni shod povodom državnozbornskih volitev. Shod se je izrekel, da bodo Poljaki zahtevali, poljako oziroma češko uradovanje v vseh uradih, osnovo poljskih oziroma čeških srednjih, strokovnih in obrtnih šol. V političnem oziru zahtevajo Poljaki popolno občno, direktno in jednako volilno pravico, odpravo sedanjih kurij. Občna volilna pravica naj se raztegne tudi na deželni zbor in druge parlamentarne zastope. V socialnem oziru se je izrekel shod za izdatne reforme v prid delavcev in izdatno varstvo v prid poljedelstvu. Na podlagi tega programa se je sestavil osredni volilni odbor.

Šlesko veleposestvo šteje sedaj 49 volilcev, ki volijo 3 poslance. Ti morajo so pač jako dobro zastopani, kajti na 16 šleskega veleposestnika pride jeden poslanec, na karih 60 000 volilcev nove kurije pa tudi jeden; pa se hoče trditi, da državni zbor izraža mnenje prebivalstva.

V Galiciji je že začetek volilnega gibanja pokazal, da se bode ondu volilo s pritiskom vlade in gospodujočih strank. Jedva so volitve razpisane, že se je poslala sodišču v Kolbuszow neka ovadba proti kandidatu kmetijske stranke pete kurije, Szajerju, radi hudodelstva, da onemogočijo ali vsaj otežijo njegovo izvolitev.

Pozakonu ni treba naznanjati volilnih shodov, ko so razpisane volitve. Kdo bi ne mislil, da to velja tudi za Galicijo. Toda ondu je drugače, shodi se ne smejo vršiti, dokler orožniki ne izvedo, da so volitve razpisane. V Kybelanzu so orožniki razgnali volilni škod kmetijske stranke. Ko so jim sklicatelji oporekali, da so volitve razpisane, so rekli orožniki, da še ničesa ne vedo o tem.

V petem volilnem okraju na Dunaju kandiduje za peto kurijo na svojo roko urednik časopisa „Politische Fragmente“ Hans Beruth. Berutha so bili pgnali s katoliškega shoda v Solnogradu, ker se je glede kapitalizma držal načel, ki so jih nekdanji imeli papeži in cerkveni zbori, ne pa taci, kot jih imajo sedaj, in je bil pripravljen na shod nekega dunajskih socialističnih vodij, nadajajoč ga tako pridobiti za krščanski socializem. Ker je Beruthov krščanski socializem nekoliko drugačen, kakor je Luegerjev, bode dunajska krščansko-socialna stranka proti tej kandidaturi napela skrajne sile.

Dunajski magistrat si očitno prizadeva, da bi več delavcev pripravil ob volilno pravico. Tako noče upisati mej volilce delavcev, ki so se poslednjega pol leta selili iz jednega konca mesta v drugega, ako od policije ne prišče vseh potrdil, kje so prej stanovali. Nekemu delavcu so odrekli volilno pravico, ker je bil poslednjih šest mesecev poklican

vsak je hitel k svojcem in jim povedal novico o prodajalcu cikorijske, kateri je nastopil kot državni uradnik in grajšak iz Bosne. Za dobro uro je vse mestece vedelo za to stvar in vse se je rogalo ubogi Nežiki.

Jeden pa se ni rogat Nežiki, je ni opravljal in zasramoval, kakor vsi drugi, nego iskreno pomiloval. To je bil pošteni Korle Cipele. Ko se je prepričal, da je bila Nežika res žrtva porednežev, zbral je ves svoj pogum in šel na pošto. Dobil je še poštarico in Nežiko še v kuhinji in jima vse povedal.

Kdo bi popisoval jezo poštarico, žalost in togo Nežikino. Poštarica je psovala in se rotila, da se maščuje, Nežika pa je jokala, tako milo, da je začel jokati tudi dobrodušni Korle Cipele. Že to je uplivalo na Nežiko jako tolažilno, a Korle je pozneje začel Nežiki tudi na uho šepetati to in ono in jej naposled obrisal objokane oči ter poljubil cvetoča ustna.

Šentjerski poštenjaki moškega in ženskega spola so drugo jutro koj po vrsti prihajali na pošto. Vsak je prišel s porednim usmevom, da bi se malo pošalil, a vsak je odšel z dolgim nosom, sila presenečen, izvedši, da je Nežika le, da bi se šalila, prišla v gostilno, kakor je le za šalo bila pisala v Bosno, sicer pa da je srečna nevesta — Korle Cipele.

k vojaškim vajam, češ, da ni bival nepretrgoma na Dunaju. Tako se postopa pod gospodarstvom krščanskih socialistov, ki se tako radi ponašajo, da so za ljudske pravice. Na Dunaju bode hud boj v peti kuriji mej krščanskimi socialisti in socialnimi demokrati. V četrtim volilnem okraju v peti kuriji kandiduje sam dr. Lueger.

V Ljubljani, 28. januarja.

Obnovljenje pogodbe z Ogersko. Da se je tako hitro sklical državni zbor, temu je baje bilo povod to, ker Ogri žele, da se hitro dožene pogodba. Takoj, ko se snide novi državni zbor, predložila mu bode vlada načrt nove pogodbe. Hkratu se pa predloži načrt nove pogodbe tudi ogerski zbornici poslancev. Nam se to ne zdi povse verjetno, kajti do tedaj bodele javljane obe vladi o pogodbi se sporazumeli. Mnogo upanja pa ni, da bi se letos že dognala pogodba. Novi državni zbor bode gotovo še upornejši, nego je bil sedanji. Prišlo bode v zbor več odločnejših mož, ki se ne bodo dali vladi voditi. Tudi še ni gotovo, da bi znal Badeni pridobiti Čeha za pogodbo z Ogersko. Krščanski socialisti se bodo tudi morali z vsemi silami upirati, ako ne hote zgubiti vsega zaupanja pri svojih volilcih. Baron Banffy bode pa tudi našel hud upor mej ogersko vladno stranko samo.

Ogerskemu ministerskemu predsedniku preti opozicija s tožbo pri sodišču zaradi rušenja pismene tajnosti. Stvar je tudi v zbornici poslancev vzbudila veliko vznemirjenost. Neka gledališka igralka je v Budimpešti najela stanovanje, v katerem je poprej imela pisarno ljudska stranka. Našla je svezjenj političnih spisov. Dala je je svojemu možu, ki je izročil glavnemu uredniku časopisa „Naplo“. Ta je je izročil nekemu ministerskemu uradniku in poslednji je je dal ministerskemu predsedniku. Mej temi spisi je bilo pismo poslanca Blaskovicsa, iz katerega se da posneti, da ste pri volitvah ljudska in narodna stranka druga drugo podpirali. Ko je narodna stranka to hotela utajiti, je ministerski predsednik prečital dotično pismo, ne brigajoč se, kako ga je dobil. Mej opozicijo je to seveda vzbudilo grozen hrup.

Bivši sultan Murat je oseba, o kateri se sedaj največ govori v Turčiji. Odstranili so ga bili ob svojem času s prestola, ker se mu v glavi meša in sedanji sultan ga ima neke zaprtega. Sedaj se pa nakrat po Carigradu in tudi po drugih krajih razširja novica, da je Murat popolnoma zdrav in pri zdravi pameti. Ker je on pravi kalif, ne pa Abdul Hamid, ima poslednji velik greh, ker ga ima zaprtega in mu ne prepusti prestola. Hudo pa greši vse mohamedansko prebivalstvo, ko to mirno gleda. Take govorice razširjajo gotovo le nasprotniki sedanjega sultana in skušajo s tem spuntati priprnost prebivalstvo. Sedanji sultan v višjih turških krogih nima dosti prijateljev, izimši nekatere dvornike, ki so mu naklonjeni iz sebičnosti. Udan mu je pa priprosti narod, ki ga čista, ker vidi v njem pravega kalifa. Če pa ljudje pridejo do prepričanja, da sedanji sultan ni pravi kalif, utegne priti do ustaje. Kdo ve, če v kratkem ne izvemo, da je Murat prišel na prestol, ali pa, da je nanagloma umrl, seveda vsled tega, da ga je dal sedanji sultan zadaviti.

Socialistično gospodarstvo. V Belgiji imajo v več občinskih zastopih socialisti večino. Ker imajo po belgijskih zakonih občinski zastopi jako obširen delokrog in so precej neodvisni od vlade, bi bili imeli najlepšo priložnost pokazati, kako mislijo zboljšati stanje človeštva. Dosedaj pa še niso ničesa znatnega storili in volilci postajajo z njih upravo že nezadovoljni. Najprej so v večjih občinah odslovili vse prejšnje uradnike in jih nadomestili s somišljeniki. Posebno boljša mesta so socialistični vodje zase obdržali. Nadalje so z občinskimi denarjem podpirali svojo politično agitacijo in štrajke. Občinske blagajnice so že popolnoma izpraznili in pričakovati je, da jih pri novih volitvah volilci požene iz občinskih zastopov.

Špance zadevajo vedno nove nadloge. Znano je, da imajo Španci v Severni Afriki nekaj posestev, ki meje z Marokom, z mestom Melilla. Španci z Maročani niso v posebnem prijateljstvu, kar dokazujejo mnogi boji mej njimi. V Menilli so Španci po navadi imeli 4000 vojakov, sedaj jih imajo le 400, druge so odposlali na dopust, da se kaj prištedi. S prištedenim denarjem hočejo Španci sezidati gledališče in kazino v tem mestu. To so pa Maročani izvedeli in jeli hoditi na rop na španske ozemlje. Odpeljali so Špancem že mnogo živine.

Kdo bi zamogel popisati ta prizor. Okrog mize so stali ali sedeli domačini in zijali, za mizo pa je sedela poleg „ženina“ Nežika in poslušala, kar je mož besedičil. T govorni popotnik je seveda lagal, nesramno lagal, a nobeni „šentjerski nedolžnosti“ ni prišlo na misel, da je to le komedija. Končno je „ženina“ začel že praviti svoje „dovtipe“, vmes pa dvoril Nežiki in poštarici, vprašal, če ima Nežika kaj dote in se delal jako zadovoljnega, da je nima nič, ter veliko govoril o svojih otrocih, katerim je neki že povedal, da jim pripelje novo, lepo in dobro mamico.

Nežika je bila srečna, nepopisno srečna. Ponosno je zrla krog sebe in z zadoščenjem motrila vse tiste, o katerih je vedela, da jej ne privoščijo te sreče. In z njih obrazov je čitala, da so jej zavidni, da jih jezi, ker dobi tako finega, izvrstnega moža, in to jo je navdajalo z radostjo.

Večer je bil prav za prav sijajen triumf za Nežiko. To so čutili in priznavali vsi navzočniki. Govorjenje in vedenje navzočnih gospé in gospodičin je pričalo, da zmatrajo Nežiko kot nevesto bosanskega gospoda za prvo damo mej njimi.

Precej pozno zvečer se je družba razšla. Komaj sta bili poštarica in Nežika zapustili krémo in „ženina“, kateri je za naslednji dan napovedal svojo „vizito“, začeli so zadnji odhajalci nekaj govoriti o uprizorjeni „komediji“. Hkrati so vsi vedeli, kako je bila Nežika speljana in vsi so se jej smejali,

Atene 28. januarja. S Krete so došla jako vznemirjajoča poročila. Ustaši se zbirajo, da siloma izposlujejo izvedenje obljubljenih reform. V Kaneji vlada velika panika. Ljudje se ne upajo iz hiš.

Proti hripavosti
učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je
prsi sirup lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta),
kateri se uporablja prav uspešno. Cena steklenici 35 kr.,
12 steklenic 3 gld. 60 kr. 4 (44-4)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Rojca posestvo v Verbiči, cenjeno 1470 gld., dne 1. febru-
varja in 1. marca v Ilirski Bistrici.
Marije Okorn posestvo v Kokrici, cenjeno 4217 gld.,
dne 1. februvarja in 1. marca v Kranju.
Florijana Kozlevčarja posestvo v Dulah, cenjeno
880 gld., dne 1. februvarja in 6. marca v Ljubljani.
Neže Ostermann posestvo v Novih Lazih, cenjeno
1515 gld., in Marije Kornitzer posestvo v Vasi, cenjeno
753 gld., oba dne 3. februvarja in 3. marca v Kočevju.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. januarja: Helena Hauptman, posestnica, 70
let, Sv. Petra cesta št. 43, ostarelost. — Makso Čaka, po-
sestnikov sin, 12 let, Radeckega cesta št. 16, za vnetjem
možganov. — Mihael Žitnik, posestnikov sin, 1½ leta, Ka-
rolinska zemlja št. 15, za vnetjem sopil.

V deželni bolnici:

Dne 23. januarja: Henrik Kopp, delavec, 70 let,
ostarelost.
Dne 25. januarja: Anton Repovš, kovač, 67 let, rak.
— Marija Potočnik, mesarjeva žena, 50 let, pljučnica.

V otroški bolnici:

Dne 26. januarja: Frančiška Modic, sirota, 1 leto
10 mes., jetika.

Meteorologično poročilo.

Januar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	732.2	-6.4	sl. szah.	oblačno	
28.	7. jutraj	731.6	-6.1	sr. sszhod.	oblačno	0.0
"	2. popol.	731.7	-0.6	sr. szah.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura -5.3°, za 3.3° pod
normalom.

Dunajska borza

dne 28. januarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	25	"
Avstrijska zlata renta	123	60	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	25	"
Ogerska kronska renta 4%	99	80	"
Avstro-ogerske bančne delnice	959	—	"
Kreditne delnice	378	25	"
London vista	119	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	67½	"
90 mark	11	73	"
90 frankov	9	51½	"
Italijanski bankovci	45	20	"
C. kr. cekini	5	66	"

Dne 27. januarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—	"
Zemlj. ob. avstr. 4½% zlati zast. listi	99	70	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	—	"
Ljubljanske srečke	23	20	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	484	—	"
Papirnat rubelj	1	27½	"

Gostilna v najem

se odda v prav prijaznem mestu
na Gorenjskem.

Natančneje pogoje pove iz prijaznosti uprav-
ništvo „Slovenskega Naroda“. (153-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s
srednjeevropskim časom. (15-22)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Fransensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
10 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fransens-
feste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj.
— Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Leond-Gastein, Zell na
Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneve, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr,
Linz, Budajevice, Plzeň, Marijine vaze, Heb, Francove vaze, Karlove vaze,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plazja, Budajevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee,
Ljubna, Celovec, Beljaka, Fransensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne
osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plazja, Budajevic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Geneve, Curiha, Bre-
genca, Inomosta, Zella na Jeseru, Leond-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna,
Selthal, Beljaka, Celovec, Fransensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min.
svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec,
Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur
50 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri
30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Nagrobne vence

v največji izbiri in
po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov
v vseh barvah

(98-5) priporoča

Karol Recknagel.

Poštni in brzojavni upravitelj
jako izurjen v obeh strokah, išče službo. — Ponudba
pod: „J. S. Ajdovščina“. (160)

Prodajalnica

na Mestnem trgu št. 11 (168-1)

se odda s 1. majem letos.

Priprava posebno za specerijsko trgovino.

Učenec ali učenka

se vzprejme v prodajalnico z mešanim blagom. —
Ponudba upravnistvu „Slov. Naroda“. (166-1)

Mlad podganar (Rattler)

z rumenim gobcem se pogreša od 3. janu-
varja. — Prosi se, da se ga odda na Tržaški
cesti št. 40 proti nagradi. (157-2)

Trgovski pomočnik

star 17 let, z dobrim spričevalom, vaje trgovine z meša-
nim blagom, zmožen obeh deželnih jezikov, išče službo
v kaki prodajalnici na Kranjskem.

Ponudbe se prosijo pod naslovom: M. B. poste
restante Rakek. (162-1)

Vzprejemem spretnega

solicitatorja.

Plača 50—70 gld. po zmožnosti. Vstop takoj
ali pa tudi pozneje.

Dr. Dragotin Treo

(147-4)

odvetnik v Postojini.

Trgovski pomočnik

špec. rist. slovenskega in nemškega jezika zmožen,
želi svojo sedanjo službo premeniti, in sicer v
kako večje mesto.

Ponudbe naj se blagovolijo poslati upravnistvu
„Slovenskega Naroda“. (161-1)

Proti
kašlju in nahodu, osobito
dece, proti zasliženju, bole-
nim v vratu, žleden in
mehurju priporoča se najboljše
koroški
rimski vrelec.

Varstvena znamka.

Naravno pristen natočen.

Najfinejša namizna voda. (3344-8)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Du-
najska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.

Radi preselitve prodajam

v Novi vasi na Blokah svojo

na novo sezidano hišo

stoječo na najlepšem kraju, posebno v prihodnosti, kjer se križajo dve de-
želni in okrajni cesti. Hiša je najsolidnejše in za vsako obrt zidana in ima
petero v skalo vsekanih kletij. — Ravno tam prodam svojo

izdelovalnico soda-vode

edino v tem kraju, torej brez konkurence, katera daje sama lep dobiček.
Pripravljen sem kupcem po računih dokazati, kak promet sem dosegel pri
trgovini z mešanim blagom in pri soda vodi. V kraju samem so trije trgovci,
v okolici se nahaja 19 vasij brez vsake prodajalnice. Opomniti mi je še, da
zahaja na Bloke ob nedeljah v cerkev ljudstvo iz devetih far, ki svoje po-
trebščine tam kupuje. — S hišo prodam tudi

hlev z lepim sadnim vrtom, njive, travnike in gojzd

v skupni meri okolo 15—16 oral. Hiša je 10 let davka prosta.

Ponudbe in vprašanja pod mojim naslovom na Rakek.

Ludovik Ševar

(165-1)

c. kr. poštar.

Velika 50-krajcarska
loterija v Inomostu.

(76-9)

Glavni dobitnik

75.000 kron

v gotovem

z 20% odbitka.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer, banka v Ljubljani.

Žrebanje
nepreklono
20. februvarja.

VIZITNICE Národní Tiskarna.

Naznanilo otvoritve.

Trgovina s papirjem in pisalnim orodjem

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6

(poleg nove pošte).

Usojam se p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da proglašam svojo
trgovino še le danes za otvorojeno, ko je dogotovljena njena oprava. Ker
občujem s prvimi trgovskimi hišami, mi je mogoče imeti **najboljše blago**
in postaviti **najnižje cene**. Prizadeval si bodem, da bodem imel vedno
najnovejše v zalogi, posebno:

pisarniške, šolske, risarske in pisalne
rekvizite, vizitnice, kuverte in vse v to
stroko spadajoče stvari.

Opozarjajoč p. n. občinstvo na svojo **povečano**

knjigoveznico

priporočujoč se za obilni obisk, se znamujem

z velespoštovanjem

J. Bonač.

(139-2)